

KAPITOLA

Ha, tak jste to přece našli. Moji botanickou zahradu zarostlou dlouhými léty dešťů, horkými roky slunečnými, a hlavně nekonečným časem bez vás návštěvníků. Bylo mi tady jako v ráji, v rostlinném ráji, podotýkám. Květiny si kvetly, jak jim přišlo na mysl, šlahouny rostly, pnuly se a točily se kolem všeho, co jim přišlo do cesty, listy se doširoka rozpínaly a mezi tou vši nádherou já spokojeně žil a dozrával a koukejte, tak trochu jsem se stal rostlinou... a kdo jiný než já, zapálený botanik doktor Karafiát. Nu, když už jste tady, když už jste vtrhli do mého království, pojdte se podívat na moji pýchu. Máte s sebou kapesníky a flakónky parfémů? Jestli ne, rychle si pro ně doběhněte, protože bez nich se v mém prvním pavilónu rostlinných krás, ehm, prapodivně zapáchajících, neobejdete. Já už jsem si zvykl, ale vám garantuji, že vy byste to neustáli. Nuže, připraveni? Kapesníky k nosíkům a jdeme na to!

SMROUTÉ ROSTLINY

HELICODICEROS MUSCIVORUS

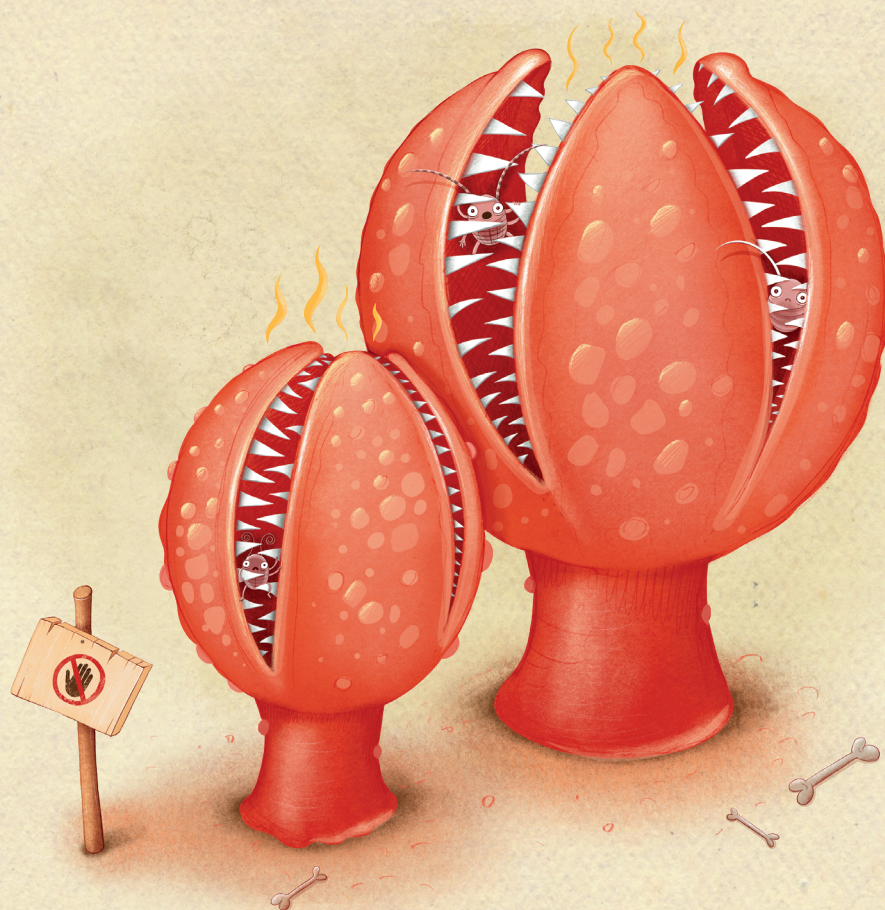

Kdepak, koně tady nehledejte v širokém ani blízkém okolí živé ani mrtvé. I když chápu, podle té vůně by si jeden řekl, že za prvním rohem šlápne do, pardon, pěkně uložené koňské mršiny. Viníka hledejte v této krásce ctěným jménem *Helicodiceros muscivorus*. Když kvete, tak zkrátka páchne! Nás choulostivé lidi zaručeně odradí, a tak místo toho, abychom se jali

zkoumat její přenádherný květ, pohoršeně utečeme. Mouchy to mají přesně naopak, jim *Helicodiceros muscivorus* voní, a tak se na ni ve velkém slétají a nejsou v tom samy. Kromě much byste na velikých květech našli i spoustu vyhrívajících se ještěrek. Při svém zapáchání totiž květy vylučují teplo. Proč toho nevyužít, říkají si ještěrky, a ještě si nappou bříska některou z nepozorných much.

PÝCHORA AFRICKÁ

Ale no tak, nelekejte se, milá moje dítě, a dál si držte svoje nosíky. Parazitická rostlina zjevu vesmírného monstra a pachu shnilého masa vám rozhodně nijak neublíží. Má oblíbená kráska z Afriky. Představte si, že nemá žádné listy a pupeny svých květů schovává pod zemí. Žádná stydlivka to ovšem není! Když přijde čas, vyraší na povrch a po vzácném dešti rozkvetne do atraktivní oranžové červeně. Jen si mě broučci všimněte,

• volá na celý ten africký svět, vábí barvou
• a láká zápachem. A jen co naláká, uvězní ty
• láskou zmámené broučky ve své květinové
• komoře. Z toho důvodu je vybavena tuhými
• štětinami. Poplašení zástupci hmyzu běhají
• v květu sem a tam, aniž by tušili, že ho tím
• běháním opylují. Když je práce dokončena,
• laskavá pýchora otevře svou klec a sbohem,
• můj příteli. Dál si vesele smrdí jako mršina
• a čeká na nového nápadníka.

RAFLÉZIE ARNOLDOVA

Už jste někdy viděli obra mezi rostlinami? Že ne? Tak honem pojdte blíž a mrkejte na drát. To jsou květy, že? Představuji vám moji pýchu raflézii Arnoldovu. Jsem na ni tak hrdý, že jí odpustím i její nefér způsob růstu, parazituje totiž na liánách, odčerpává jim jejich vodu a jejich živiny, proto nepotřebuje ani vlastní stonek, ani vlastní listy. Jen si pouhopouze velkokvete a páchne jako maso zapomenuté v ledniče. Když se zadaří, doroste její překrásný rudý květ s bílými fleky velikosti přes jeden metr a dosáhne úctyhodné váhy deseti kilogramů. Žádný drobek tahle rostlinka vskutku není. Máte, moji milánkové, vážně štěstí, že si dnes můžete užívat jejího půvabu a kochat se jím, protože vzácná raflézie kvete bohužel jenom po dobu jednoho jediného týdne.

PÁCHNOUCÍ
OBR

ZMIJOVEC TITÁNSKÝ

Tenhle můj miláček z asijských tropických lesů se nechá dlouho přemlouvát, než vykvete. Trvá to i několik let! Jeden se musí obrnit pěknou dávkou trpělivosti. Ale když už k tomu zázraku konečně dojde, je dlouho na co vzpomínat. Smrdí totiž na sto honů. I ty méně citlivé nosy zaznamenají její „vůni“ v okruhu téměř jednoho kilometru. A protože páchne jako mršina pohožená

na hromadě dávno leklých ryb a mořských živočichů, mouchy se po ní můžou zbláznit. Doslova se předhánějí, která u ní bude dřív, aby ji opylovala. A on to opravdu závod s časem je, protože temně fialový květ, trefně prezdivaný mrtvolný, vydrží na světě pouhé tři dny. A potom zase nastane nekonečné období přemlouvání té pysné tropické krasavice.

KAPSOVEC AMERICKÝ

Chcete vědět, jak páchne skunk, když se cítí v ohrožení? Přivoňte si ke kapsovci americkému a hned budete doma. Tenhle ten smradoch roste nejraději v bahně a nehezky čpících močálech. Tam se hodí, tam svoji nevábnou vůni dokonale zapadne. Na druhou stranu, když na chvíli zadržíte dech a pořádně se na kapsovec zadíváte, možná mu i odpustíte. Není nádherný se svými jeden metr širokými pevnými zelenými listy, ve kterých se vyjímá jeho výrazný žlutý

květ? A jaký je to otužilec! Mráz s ním ani nehne. I to je důvod, proč se mu daří v Severní Americe, a dokonce i na Aljašce. Prozradím vám jedno tajemství. Nám se sice z jeho zápachu dělá trochu špatně od žaludku, ovšem medvědi, kteří se probudí ze zimního spánku, okamžitě upalují k místům, kde kapsovec roste. Trhají ho a baští. Kapsovec má totiž projímavé účinky a medvědi se zkrátka po předlouhém zimním spaní potřebují pořádně, ehm, vyprázdnit.